

Johannese ilmutus

1Jeesuse Kristuse Ilmutus, mille Jumal Temale andis, et Ta näitaks Tema sulastele, mis varsti peab sündima; ja seda Ta näitas, läkitades Oma Ingli kaudu Oma sulasele Johannesele, 2kes on tunnistanud Jumala sõna ja Jeesuse Kristuse tunnistust, kõike, mida ta on näinud. 3Õnnis on see, kes loeb, ja need, kes kuulevad selle prohvetliku kuulutuse sõnu ja peavad talle, mis sellesse on kirja pandud; sest aeg on ligidal. 4Johannes seitsmele Aasia kogudusele: armu teile ja rahu Sellelt, Kes on ja Kes oli ja Kes tuleb; ja neilt seitsmelt vaimult, kes on Tema aujärje ees; 5ja Jeesuselt Kristuselt, Kes on ustav tunnistaja, esmasündinu surnute seast ja maailma kuningate valitseja. Temale, Kes meid on armastanud ja meid on vabastanud meie pattudest Oma Verega, 6ja on meid teinud kuningriigiks, preestriks Jumalale ja Oma Isale, Temale olgu au ja vägi ajastute ajastuteni! Aamen. 7Vaata, Tema tuleb pilvedega ja kõik silmad saavad Teda näha, ja need, kes Tema läbi pistsid, ja kõik maa suguharud tõstavad kaebehäält Tema pärast. Tõepoolest, aamen! 8„Mina olen A ja O”, ütleb Iouo Jumal, Kes on ja Kes oli ja Kes tuleb, Kõigeväeline. 9Mina, Johannes, teie vend ja teie kaaslane viletsuses ja kuningriigis ja kannatlikkuses Jeesuses, olin saarel, mida kutsutakse Patmoseks, Jumala sõna ja Jeesuse Kristuse tunnistuse pärast. 10Ma olin vaimus Issanda päeval ja kuulsin oma selja taga suurt, otsekui pasuna häält, 11mis ütles: „Mida sa näed, kirjuta raamatusse ja läkita neile seitsmele kogudusele: Efesosse ja Smürnasse ja Pergamoni ja Tüatiirasse ja Sardesesse ja Filadelfiasse ja Laodikeasse!” 12Ja ma pöördusin ümber vaatama seda häält, mis minuga rääkis. Ja kui ma olin pöördunud, nägin ma seitset kuld küünlajalga. 13Ja keset neid seitset küünlajalga üht, kes oli Inimese Poja sarnane, rietatud pika rüüga ja võetatud rinde alt kuldvööga. 14Tema pea ja juuksed olid valged nagu valge vill, nagu lumi, ja Tema silmad nagu tuleleek; 15ja Tema jalad olid otsekui ahjus hõõgav, hiilgav vasemaak ja Tema hääl oli nagu suurte vete kohin. 16Ja Temal oli paremas käes seitse taevatähte, ja Tema suust läks välja terav kaheterane mõök, ja Tema pale oli otsekui päike, kui see paistab oma väes. 17Kui ma Teda nägin, siis ma langesin maha Tema jalgade ette nagu surnu. Ja Ta pani Oma parema käe mu peale ja ütles mulle: „Ära kardada, Mina olen Esimene ja Viimne 18ja Elav; Ma olin surnud, ja vaata, Ma olen elav ajastute ajastuteni, ja Minu käes on surma ja surmavalla võtmed! 19Kirjuta siis, mida sa oled näinud ja mis nüüd on ja mis pärast seda sünnib! 20Nende seitsme taevatähe saladus, mida sa nägid Minu paremas käes, ja nende seitsme kuldküünlajala saladus on see: need

seitse tähte on seitsme koguduse Inglid, ja need seitse küünlajalga on seitse kogudust!

2Efesose koguduse Inglile kirjuta: nõnda ütleb see, Kes neid seitset tähte peab Oma paremas käes, Kes kõnnib seitsme kuldküünlajala vahel: 2Ma tean su tegusid ja sinu tööd ja su kannatlikkust ja et sa ei või sallida kurje ja oled läbi katsunud need, kes endid ütlevad Apostlid olevat, aga ei ole, ning oled leidnud nad olevat valelikud; 3ja sinul on kannatlikkust ja sa oled kandnud raskusi Minu nime pärast ega ole raugenud. 4Aga Mul on sinu vastu, et sa oled maha jätnud oma esimese armastuse. 5Siis mõtle nüüd, kust sa oled langenud, ja paranda meelt ja tee esimesi tegusid; aga kui mitte, siis Ma tulen su juurde ja lükkan su küünlajala tema asemelt ära, kui sa meelt ei paranda. 6Aga see sul on, et sa vihkad nikolaaitide tegusid, mida vihkan Minagi. 7Kellel kõrv on, see kuulgu, mis Vaim kogudustele ütleb: kes võidab, sellele ma annan süüa elupuust, mis on Jumala paradiisis. 8Ja Smürna koguduse Inglile kirjuta: nõnda ütleb Esimene ja Viimne, Kes oli surnud ja on saanud elavaks: 9Ma tean su viletsust ning vaesust — kuid sa oled siiski rikas — ja pilkamist nende poolt, kes ütlevad endid juudid olevat, aga ei ole, vaid on saatana kogudus! 10Ära kardada seda, mida sul tuleb kannatada! Vaata, kurat tahab visata mõned teie seast vangitorni, et teid kiusataks; ja teil on viletsust kümme päeva. Ole ustav surmani, siis Ma annan sulle elukrooni! 11Kellel kõrv on, see kuulgu, mis Vaim kogudustele ütleb: kes võidab, sellele ei tee teine surm mingit kahju! 12Ja Pergamoni koguduse Inglile kirjuta: nõnda ütleb See, Kelle käes on terav kaheterane mõök: 13Ma tean, kus sa elad: seal, kus on saatana aujärg! Ja sa pead kinni Mu nimest ega ole Minu usku salanud ka neil päevil, mil Antipas, Mu tunnistaja, mu ustav, tapeti teie juures, kus saatan elab. 14Aga Mul on pisut sinu vastu, et sul on seal neid, kes peavad kinni Bileami õpetusest, kes Baalakit õpetas võrgutama Iisraeli sööma ebajumalate ohvreid ja hoorama. 15Samuti on sul ka neid, kes samasuguselt kinni peavad nikolaaitide õpetusest. 16Paranda siis meelt; aga kui mitte, siis Ma tulen su juurde nobedasti ja sõdin nende vastu oma suu mõõgaga! 17Kellel kõrv on, see kuulgu, mis Vaim kogudustele ütleb: kes võidab, sellele Ma annan süüa varjule pandud mannat ja annan temale valge kivikese ja kivikese peale kirjutatud uue nime, mida ükski muu ei tunne kui aga see, kes selle saab. 18Ja Tüatiira koguduse Inglile kirjuta: nõnda ütleb Jumala Poeg, Kellel on silmad nagu tuleleek ja jalad hiilgavad otsekui vasemaak: 19Ma tean sinu tegusid ja armastust ja usku ja teenimist ja kannatlikkust, ja et sinu viimseid tegusid on rohkem kui esimesi.

Johannese ilmutus

20Aga Mul on sinu vastu, et sa sallid naist Iisebeli, kes ennast nimetab prohvetiks ja õpetab ning ahvatleb Minu sulaseid hoorama ja sööma ebajumalate ohvreid. 21Ma olen temale andnud aega meeleparanduseks, aga ta ei taha pöörduda oma porduelust. 22Vaata, Ma viskan ta haigevoodisse ja need, kes temaga abielu rikuvad, suurde viletsusse, kui nad ei pöördu tema tegudest! 23Ja tema lapsed Ma lõpetan surmaga, ja kõik kogudused tunnevad ära, et Mina olen See, Kes katsub läbi neerud ja südamed, ja Ma annan teile igähele teie tegude järgi. 24Aga teile Ma ütlen ja muile Tüatiiras olevaile, kellel ei ole seda õpetust ja kes ei ole, nagu nad ütlevad, ära tundnud saatana sügavusi: Ma ei pane teile peale muud koormat, 25pidage vaid kinni, mis teil on, kuni Ma tulen! 26Ja kes võidab ja otsani peab Minu tegusid, sellele Ma annan meelevalla paganate üle 27ja ta peab neid karjatama raudkepiga, nõnda nagu saviastjad pihuks lüüakse, otsekui Minagi olen saanud meelevalla Oma Isalt; 28ja Mina annan temale koidutähe. 29Kellel kõrv on, see kuulgu, mis Vaim kogudustele ütleb!

3Ja Sardese koguduse Inglise kirjuta: nõnda ütleb See, Kelle on seitse Jumala vaimu ja need seitse tähte: Ma tean sinu tegusid, et sul on nimi, et sa elad, aga oled surnud! 2Saa valvsaks ja kinnita muid, kes on suremas; sest Mina ei ole leidnud, et su teod oleksid täielikud Minu Jumala ees! 3Siis mõtle, kuidas sa sõna vastu võtsid ja kuulsid, ja pea seda ning paranda meelt! Kui sa nüüd ei valva, tulen Ma kui varas ja sina ei tea, mil tunnil Ma su peale tulen. 4Ometi on sul ka Sardeses mõned nimed, kes ei ole reostanud oma riideid, ja nad peavad Minuga käima valgeis riideis, sest nad on seda väärt. 5Kes võidab, see riietatakse nõnda valgete riietega ja Mina ei kustuta tema nime eluraamatust, ja Ma tahan tunnistada tema nime Oma Isa ees ja kõigi Tema Inglise ees. 6Kellel kõrv on, see kuulgu, mis Vaim kogudustele ütleb! 7Ja Filadelfia koguduse Inglise kirjuta: nõnda ütleb Püha, Tõeline, Kelle käes on Taaveti võti ja Kes avab ja ükski ei sule; Kes suleb ja ükski ei ava: 8Ma tean sinu tegusid. Vaata, Ma olen seadnud su ette avatud ukse ja ükski ei suuda seda sulgeda; sest sul on pisut rammu, ja sa oled pidanud Mu sõna ega ole salanud Mu nime! 9Vaata, Ma annan saatana kogudusest mõned, kes ütlevad endid juudid olevat, aga ei ole, vaid valetavad! Vaata, Ma teen, et nad tulevad ja kummardavad sinu jalgade ette ja tunnevad ära, et Ma sind olen armastanud! 10Et sa Mu kannatlikkuse sõna oled pidanud, siis Minagi tahan sind hoida kiusatustunni eest, mis on tulemas kogu maailma peale neid kiusama, kes maa peal elavad. 11Ma tulen nobedasti; pea kinni, mis sul on, et ükski sinu krooni ei võtaks! 12Kes

võidab, selle Ma teen sambaks Oma Jumala templis, ja tema ei lähe sealt enam välja, ja Ma kirjutan tema peale Oma Jumala nime ja Oma Jumala linna nime, Uue Jeruusalemma, mis maha tuleb taevast Minu Jumala juurest, ja Oma uue nime. 13Kellel kõrv on, see kuulgu, mis Vaim kogudustele ütleb! 14Ja Laodikea koguduse Inglise kirjuta: nõnda ütleb Aamen, ustav ja tõeline tunnistaja, Jumala loodu algus: 15Ma tean sinu tegusid, et sa pole külm ega kuum. Oh, oleksid sa külm või kuum! 16Aga nüüd, et sa oled leige ja mitte külm ega kuum, siis tahan Ma sind välja sülitada Oma suust! 17Sa ju ütled: ma olen rikas ja mul on vara küllalt ega ole mul midagi vaja. Ja sa ei teagi, et sa oled vilets ja armetu ja vaene ja pime ja alasti! 18Ma annan sulle nõu osta Minult kulda, mis tules on puhastatud, et sa võiksid rikkaks saada, ja valged riided, et sa nendega riietuksid ja ei nähtaks sinu alastuse häbi, ja silmasalvi võida silmi, et sa näeksid. 19Ma noomin ja karistan kõiki, keda Ma armastan. Ole siis väga hoolas ja paranda meelt! 20Vaata, Ma seisan ukse taga ja koputan: kui keegi Mu häält kuuleb ja ukse avab, selle juurde Ma lähen sisse ja söön õhtust ühes temaga ja tema Minuga! 21Kes võidab, sellele Ma annan istuda ühes Minuga Minu aujärjel, nõnda nagu Minagi olen võitnud ja istunud ühes Oma Isaga Tema aujärjele. 22Kellel kõrv on, see kuulgu, mis Vaim kogudustele ütleb!

4Pärast seda ma nägin, ja vaata: uks oli avatud taevas ja endine hääl, mida olin kuulnud otsekui pasunat rääkivat minuga, ütles: „Astu siia üles, ja Ma näitan sulle, mis pärast seda peab sündima!” 2Ja sedamaid olin mina vaimus. Ja vaata, aujärg seisis taevas, ja Keegi istus aujärjel! 3Ja See, Kes istus, oli jumelt otsekui jaspise- ja sardisekivi, ja vikerkaar oli aujärje ümber, jumelt sarnane smaragdikivile. 4Ja aujärje ümber oli kaksikümmend neli aujärge; ja aujärgedel ma nägin istuvat kahtkümmend nelja vanemat, riietatud valgeisse riietesse ja kuld pärjad peas. 5Ja aujärjest väljus välke ja hääli ja piksemürinat, ja seitse tulist lampi põles aujärje ees; need on Jumala seitse vaimu. 6Ja aujärje ees oli otsekui klaasmeri, mägikristalli sarnane; ja keset aujärge ja aujärje ümber oli neli olendit, täis silmi eest ja tagant. 7Ja esimene olend oli lõukoera sarnane, ja teine olend oli härja sarnane, ja kolmandal olendil oli nägu otsekui inimesel, ja neljas olend oli lendava kotka sarnane. 8Ja neil neljal olendil oli igähele kuus tiiba, ümberringi ja seestpoolt nad olid täis silmi. Nad ei lakka ööd ja päevad ütlema: „Püha, püha, püha on Iouo Jumal, Kõigeväeline, Kes oli ja Kes on ja Kes tuleb!” 9Ja nii sageli kui olendid annavad austust, au ja tänu Sellele, Kes aujärjel istub ja elab ajastute ajastuteni, 10heidavad need

Johannese ilmutus

kakskümmend neli vanemat maha selle ette, Kes aujärjel istub, ja nad kummardavad Teda, Kes elab ajastute ajastuteni, ja panevad oma pärjad maha aujärje ette ning ütlevad: 11Sina, Iouo, meie Jumal, oled väärt võtma austust ja au ja väge, sest sina oled loonud kõik asjad, ja Sinu tahte läbi on need olemas ja on loodud!”

5Ja ma nägin Selle paremas käes, Kes istus aujärjel, rullraamatut, täis kirjutatud seestpoolt ja väljastpoolt ja kinni pandud seitsme pitsoriga. 2Ja ma nägin vägevast Inglit; see kuulutas suure häälega: „Kes on väärliline avama seda raamatut ja lahti võtma selle pitsereid?” 3Ja ükski ei võinud ei taevas ega maa peal ega maa all avada raamatut ega vaadata sinna sisse. 4Ja mina nutsin väga, et kedagi ei leitud väärt olevat avama raamatut ja vaatama sinna sisse. 5Ja üks vanemaist ütles mulle: „Ära nuta! Vaata, lõukoer Juuda suguharust, Taaveti juur, on võitnud nii, et Tema võib avada raamatu ja lahti võtta selle seitsme pitsorit!” 6Ja ma nägin keset aujärge ja nelja olendit ja keset vanemaid seismas Talle, Kes oli otsekui tapetud; ja Tal oli seitsme sarve ja seitsme silma, mis on Jumala seitsme vaimu, kes on läkitatud kogu ilmamaale. 7Ja Ta tuli ja võttis raamatu selle paremast käest, Kes istus aujärjel. 8Ja kui Ta oli võtnud raamatu, siis need olendid ja need kakskümmend neli vanemat heitsid maha Talle ette, ja igäihel oli käes kannel ja kuldkaunid, täis suitsutusrohete; need on pühade palved. 9Ja nad laulsid uut laulu ning ütlesid: „Sina oled väärt võtma raamatut ja lahti tegema selle pitsereid, sest Sina oled olnud tapetud ja oled Oma Verega Jumalale ostnud inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvaist ja paganahõimudest 10ja oled nad teinud kuningriigiks ja preestriks meie Jumalale, ja nad valitsevad maa peal.” 11Ja ma nägin ja kuulsin paljude Inglise häält aujärje ja olendite ja vanemate ümbert; ja nende arv oli kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat. 12Ja need ütlesid suure häälega: „Tall, Kes on tapetud, on väärt võtma väge ja rikkust ja tarkust ja rammu ja au ja austust ja kiitust!” 13Ja kõike loodut, mis on taevas ja maa peal ja maa all ja meres, ja kõike, mis nendes on, kuulsin ma ütlevat: „Sellele, Kes istub aujärjel, ja Tallele olgu kiitus ja au ja austus ja vägi ajastute ajastuteni!” 14Ja need neli olendit ütlesid: „Aamen!” Ja vanemad heitsid maha ja kummardasid.

6Ja ma nägin, kuidas Tall võttis lahti ühe seitsmest pitsoriga, ja ma kuulsin üht neljast olendist otsekui pikse häälega ütlevat: „Tule!” 2Ja ma vaatasin, ja näe: valge hobune; ja ta seljas istujal oli amb käes; ja talle anti pärg ja ta väljus võites ja võitu saavutama. 3Ja kui Tall võttis lahti

teise pitseri, kuulsin ma teist olendit ütlevat: „Tule!” 4Ja väljus teine hobune, tulipunane, ja ta seljas istujal lasti rahu maa pealt ära võtta, et inimesed üksteist tapaksid; ja temale anti suur mõök. 5Ja kui Tall võttis lahti kolmanda pitseri, kuulsin ma kolmandat olendit ütlevat: „Tule!” Ja ma vaatasin, ja näe: must hobune, ja tema seljas istujal olid kaalud käes. 6Ja ma kuulsin otsekui häält nelja olendi keskelt ütlevat: „Mõõt nisu teenari eest ja kolm mõõtu otri teenari eest; ja õlile ega viinale ära tee kahju!” 7Ja kui Ta võttis lahti neljanda pitseri, kuulsin ma neljanda olendi häält ütlevat: „Tule!” 8Ja ma vaatasin, ja näe, tuhkur hobune, ja kes tema seljas istus, selle nimi oli Surm, ja Surmavald käis ühes temaga; ja neile anti meelevald neljanda osa ilmamaa üle, tappa mõõga ja nälja ja surmaga ja maapealsete kiskjate elajate abil. 9Ja kui Ta võttis lahti viienda pitseri, siis ma nägin altari all nende hingi, kes olid tapetud Jumala sõna pärast ja tunnistuse pärast, mis neil oli. 10Ja nad kisendasid suure häälega ning ütlesid: „Oh Püha ja Tõeline Valitseja, kui kaua Sa ei mõista kohut ega tasu kätte meie verd neile, kes elavad maa peal?” 11Ja neile anti igäihel pikk valge rüü, ja neile öeldi, et nad oleksid rahul veel natuke aega, kuni saab täis nende kaassulaste ja nende vendade arv, kes tapetakse nõnda nagu nemadki. 12Ja ma nägin, kui Ta võttis lahti kuuenda pitseri, et siis sündis suur maavärisemine, ja päike läks mustaks nagu karvane kotiriie ja kuu läks kogunisti nagu vereks; 13ja taevatähed kukkusid maha, otsekui viigipuu ajab maha oma toored marjad, kui suur tuul teda raputab; 14ja taevas veeres ära nagu rullraamat, ja kõik mäed ja saared nihkusid oma paigust; 15ja ilmamaa kuningad ja suured isandad ja sõjapealikud ja rikkad ja võimumed ja kõik orjad ja kõik vabad pugesisid varjule koobastesse ja mägede kaljudesse, 16ja nad ütlesid mägedele ja kaljudele: „Langege meie peale ja varjake meid Selle palge eest, Kes aujärjel istub, ja Talle viha eest! 17Sest on tulnud Tema suur vihapäev, ja kes võib püsida?”

7Pärast seda ma nägin nelja Inglit seisvat maa neljal nurgal ning kinni pidavat nelja maatuult, et ükski tuul ei puhuks maa peale ega mere peale ega ühegi puu peale. 2Ja ma nägin teist Inglit tõusvat päevatõusu poolt, ning ta käes oli elava Jumala pitsat, ja tema hüüdis suure häälega nendele neljale Inglisele, kellele oli antud teha kahju maale ja merele, 3ning ütles: „Ärge tehke kahju maale ega merele ega puudele, enne kui me oleme pannud pitseri oma Jumala sulaste otsaesisele!” 4Ja ma kuulsin nende arvu, kes olid pitsoriga märgitud, sada nelikümmend neli tuhat pitsoriga märgitud kõigist Israeli laste suguharudest: 5Juuda suguharust kaksteist tuhat pitsoriga märgitud;

Johannese ilmutus

Ruubeni suguharust kaksteist tuhat; Gaadi suguharust kaksteist tuhat; 6Aaseri suguharust kaksteist tuhat; Naftali suguharust kaksteist tuhat; Manasse suguharust kaksteist tuhat; 7Siimeoni suguharust kaksteist tuhat; Leevi suguharust kaksteist tuhat; Issaskari suguharust kaksteist tuhat; 8Sebuloni suguharust kaksteist tuhat; Joosepi suguharust kaksteist tuhat; Benjamini suguharust kaksteist tuhat pitseriga märgitud. 9Pärast seda ma nägin, ja vaata, suur hulk rahvast, keda ükski ei võinud ära lugeda kõigist rahvahõimudest ja suguharudest ja rahvaist ja keeltest; need seisisid aujärje ees ja Talle ees, rietatud valgeisse rüüdesse ja palmioksad käes. 10Ja nad hüüdsid suure häälega ja ütlesid: „Õnnistus meie Jumalale, Kes aujärjel istub, ja Tallele!” 11Ja kõik Ingliseid seisisid aujärje ja vanemate ja nelja olendi ümber ja heitsid aujärje ette silmili maha ja kummardasid Jumalat 12ning ütlesid: „Aamen, kiitus ja austus ja tarkus ja tänu ja au ja vägi ja ramm meie Jumalale ajastute ajastuteni! Aamen.” 13Ja üks vanemaist hakkas kõnelema ning ütles minule: „Need seal valgeis rüüdes, kes nad on ja kust nad tulid?” 14Ja ma ütlesin temale: „Mu isand, sina tead!” Ja ta ütles mulle: „Need on, kes tulevad suurest viletsusest ja on oma rüüd pesnud ja oma rüüd valgeks teinud Talle Veres! 15Sellepärast on nad Jumala aujärje ees ja teenivad Teda ööd ja päevad Tema templis. Ja See, Kes aujärjel istub, laotab Oma telgi nende üle. 16Neil ei ole siis enam nälga ega janu; ka ei lange nende peale päikest ega mingisugust palavat; 17sest Tall, Kes on keset aujärje, hoiab neid ja juhatab nad elava vee allikaile; ja Jumal pühib ära kõik pisarad nende silmist!”

8Ja kui Tall võttis lahti seitsmenda pitseri, tekkis taevast vaikus ligi pooleks tunniks. 2Ja ma nägin seitset Ingliseid, kes seisisid Jumala ees, ja neile anti seitse pasunat. 3Ja teine Engel tuli ja astus altari äärde, kuldsuitsutusastja käes, ja talle anti palju suitsutusrohete, et ta neid lisaks kõigi pühade palvetele kuldaltari, mis oli aujärje ees. 4Ja suitsutusrohete suits pühade palvetega tõusis Ingliseid käest Jumala ette. 5Ja Engel võttis suitsutusastja ja täitis selle tulega altarilt ja viskas ta maa peale. Siis sündis häält ja mürinaid ja välke ning maavarisemine. 6Ja need seitse Ingliseid, kelle käes oli seitse pasunat, valmistusid pasunat puhuma. 7Ja esimene puhus pasunat. Siis tuli rahet ja tuld verega segamini ja paisati maa peale. Ja kolmas osa maad põles ära ja kolmas osa puid põles ära ja kõik haljas rohi põles ära. 8Ja teine Engel puhus pasunat. Siis heideti merre otsekui suur mägi, mis tules põles, ja kolmas osa merd sai vereks. 9Ja kolmas osa mere loomi, kellel hing sees, suri ära ja kolmas osa laevu läks hukka. 10Ja

kolmas Engel puhus pasunat. Siis kukkus taevast maha suur täht, mis põles otsekui tõevalont ja langes kolmanda osa jõgede peale ja veallikate peale. 11Ja tähe nimi on Koirohi. Ja kolmas osa vetest muutus koirohuks, ja palju inimesi suri vete kätte, sest need olid mõruks läinud. 12Ja neljas Engel puhus pasunat. Siis löödi kolmas osa päikest ja kolmas osa kuud ja kolmas osa tähti, nii et kolmas osa neist pimeneks ja kolmas osa päeva ei paistaks, ja ööd niisamuti. 13Ja ma nägin ja kuulsin kotka lendavat kesktaeva all ning suure häälega ütlevat: „Häda, häda, häda neile, kes elavad maa peal, nende kolme Inglise järgneva pasunahääle pärast, kes veel peavad pasunat puhuma!”

9Ja viies Engel puhus pasunat. Siis ma nägin tähe taevast maa peale kukkunud olevat, ja temale anti sügavuse kaevu võti. 2Ja ta avas sügavuse kaevu, ja kaevust tõusis suits otsekui suure ahju suits. Ja päike ja õhk läksid pimedaks kaevu suitsust. 3Ja suitsust väljusid rohutirtsud maa peale ja neile anti meelevald, nagu skorpionidel on meelevald maa peal. 4Ja neile öeldi, et nad ei tohi kurja teha ei maa rohule ega millelegi, mis haljas on, ega ühelegi puule, vaid ainult inimestele, kellel ei ole Jumala pitserit otsaesisel. 5Ja neile anti käsk, et nad neid ei tapaks, vaid et nad neid piinaksid viis kuud; ja nende piinamine on otsekui skorpioni piinamine, kui ta inimest nõelab. 6Ja neil päevil inimesed otsivad surma ega leia seda mitte, ja püüavad surra, aga surm põgeneb nende eest! 7Ja rohutirtsud olid välimusest sõjaks valmistatud hobuste sarnased ja neil olid peas pärjad otsekui kullast ja nende nägu oli nagu inimeste nägu; 8ja neil olid juuksed nagu naiste juuksed ja nende hambad olid otsekui lõukoerte hambad. 9Ja neil olid soomusrüüd, otsekui raudrüüd, ja nende tiibade kahin oli otsekui vankrite mürin, kui palju hobuseid jookseb sõtta. 10Ja neil olid sabad ja astlad nagu skorpionidel, ja nende sabades oli võim inimestele kahju teha viis kuud. 11Ja neil oli kuningaks sügavuse Engel; tema nimi on heebrea keeli Abadoon ja kreeka keeli Apollüon. 12Esimene häda on möödas; vaata, kaks häda tuleb veel pärast seda! 13Ja kuues Engel puhus pasunat. Siis ma kuulsin üht häält Jumala ees oleva kuldaltari neljast nurgast; 14see ütles kuuendale Inglisele, kelle käes oli pasunat: „Päästa lahti need neli Ingliseid, kes on seotud suure Eufraati jõe ääres!” 15Siis päästeti lahti neli Ingliseid, kes on valmis tunniks ja päevaks ja kuuks ja aastaks, et tappa kolmas osa inimesi. 16Ja ratsaväelaste arv on kakskümmend tuhat korda kümme tuhat; ma kuulsin nende arvu. 17Ja nõnda ma nägin nägemuses hobuseid ja nende seljas istujaid, ja neil olid tulekarva ja purpursinised ja väävlkarva

soomusrüüd; ja hobuste pead olid nagu lõukoerte pead, ja nende suust käis välja tuld ja suitsu ja väävlit. 18Neist kolmest nuhtlusest sai surma kolmas osa inimesi tule ja suitsu ja väävlit läbi, mis nende hobuste suust välja käis. 19Sest hobuste võim on nende suus ja nende sabades; sest nende sabad on madude sarnased; neil on pead ja nendega nad teevad kahju. 20Aga järelejäänud inimesed, keda neis nuhtlustes ei surmatud, ei pöördunud siiski mitte oma käte tegudest, et nad poleks kummardanud kurje vaime ning kuld- ja hõbe- ja vask- ja kivi- ja puujumalaid, kes ei või näha ega kuulda ega kõndida. 21Ja nad ei pöördunud oma tapmistest ega oma nõidustest, ei oma hoorusest ega oma vargustest.

10Ja ma nägin teist vägevat Inglit taevast maha tulevat; see oli rietatud pilvega ja vikerkaar oli tema pea kohal, ja tema pale oli otsekui päike ja tema jalad nagu tulesambad. 2Ja tema käes oli avatud raamatuke, ja ta pani oma parema jala mere ja vasaku maa peale. 3Ja ta kisendas suure häälega, otsekui lõukoer mõirgab. Ja kui ta kisendas, siis hakkasid seitse pikset müristama oma häältega. 4Ja kui need seitse pikset oma häältega olid rääkinud, tahtsin ma kirjutada. Siis ma kuulsin häält taevast ütlevat: „Pane pitseriga kinni, mis seitse pikset on kõnelnud, ja ära kirjuta seda!” 5Ja Ingel, keda ma nägin seisvat mere ja maa peal, tõstis oma käe taeva poole 6ja vandus Selle juures, Kes elab ajastute ajastuteni, Kes on loonud taeva ja mis seal on ja maa ja mis seal on ja mere ja mis seal on, et aega ei saa enam olema, 7vaid seitsmenda Inglise hääle päevil, kui ta hakkab pasunat puhuma, läheb täide Jumala saladus, nõnda nagu Ta seda rõõmsat sõnumit on kuulutanud prohvetitele, Oma sulastele! 8Ja hää! mida ma taevast kuulsin, rääkis jälle minuga ja ütles: „Mine võta avatud raamatuke Inglise käest, kes seisab mere ja maa peal!” 9Ja ma läksin Inglise juurde ning ütlesin temale: „Anna mulle see raamatuke!” Ja tema ütles mulle: „Võta ja söö see ära! Ja see peab su kõhus olema mõru, aga su suus magus nagu mesi!” 10Ja ma võtsin raamatukese Inglise käest ja sõin selle ära. Ja see oli mu suus magus nagu mesi. Ja kui ma selle olin söönud, sai see mu kõhus mõruks! 11Ja minule öeldi: „Sa pead veel ennustama rahvaste ja rahvahõimude ja keelte ja paljude kuningate kohta!”

11Siis anti mulle kepi sarnane pilliroog ning öeldi: „Tõuse ja mööda Jumala tempel ja altar ja need, kes seal kummardavad; 2aga väljaspool templit olev õu jäta kõrvale ja ära seda mööda, sest see on antud paganale. Ja nad tallavad püha linna nelikümmend ja kaks kuud. 3Ja mina annan Oma kahele tunnistajale meelevalla kotiriidesse

riietatuna prohvetlikult kuulutada tuhat kakssada kuuskümmend päeva. 4Nemad on need kaks õlipuud ja kaks küünlajalga, mis seisavad ilmamaa Issanda ees. 5Ja kui keegi tahab neile kurja teha, siis väljub tuli nende suust ja sööb nende vaenlased; kui keegi tahab neile kurja teha, siis peab see nõnda tapetama. 6Neil on meelevald sulgeda taevas, et nende prohvetliku kuulutamise päevil ei saaks vihma, ja neil on meelevald vete üle muuta neid vereks ja lüüa maad igasuguse nuhtlusega nii sageli kui nad vaid tahavad. 7Ja kui nad oma tunnistuse on lõpetanud, siis hakkab metsaline, kes tõuseb sügavusest, nendega sõda pidama ja võidab nad ära ja surmab nad. 8Ja nende kehad vedelevad suure linna tänavail, mida vaimulikult hüütakse Soodomaks ja Egiptuseks, kus ka nende Issand risti löödi. 9Ja rahvaste ja suguharude ja keelte ja rahvahõimude seast nähakse nende kehi kolm ja pool päeva ja nende kehi ei lasta hauda panna. 10Ja need, kes maa peal elavad, rõõmustuvad nendest ja on väga rõõmsad ning läkitavad ande üksteisele, sest et need kaks prohvetit vaevasid neid, kes maa peal elavad.” 11Ja pärast neid kolme ja poolt päeva läks elu vaim Jumalast nende sisse ja nad tõusid püsti oma jalgele, ja suur kartus tuli nende peale, kes neid vaatasid. 12Ja nad kuulsid suurt häält taevast neile ütlevat: „Tulge siia üles!” Ja nad läksid üles taevasse pilves, ja nende vaenlased vaatasid neid. 13Ja samal tunnil sündis suur maavärisemine, ja kümnes osa linna langes maha, ja selles maavärisemises sai surma inimesi seitse tuhat nime. Siis teised löid kartma ja andsid taeva Jumalale austust. 14Teine häda on möödas, vaata, kolmas häda tuleb varsti! 15Ja seitsmes Ingel puhus pasunat. Siis sündisid suured hääled taevas ning ütlesid: „Maailma valitsus on saanud meie Issanda ja Tema Kristuse omaks, ja Tema valitseb ajastute ajastuteni” 16Ja need kakskümmend neli vanemat, kes istuvad Jumala ees oma aujärgedel, heitsid silmili maha ja kummardasid Jumalat 17ning ütlesid: „Me täname Sind, Iouo, kõigeväeline Jumal, Kes oled ja Kes olid, et sa oled võtnud kätte Oma suure väe ja oled saanud kuningaks. 18Ja paganrahvad on vihastunud, kuid Sinu viha on tulnud, ja tulnud on aeg mõista kohut surnutele ja kätte anda palk Su sulastele-prohvetitele ja pühadele ja neile, kes kardavad Sinu nime, pisukestele ja suurtele, ja hävitada need, kes hävitavad maad!” 19Ja Jumala tempel taevas avanes ja Tema seaduselaegast nähti Tema templis. Siis sündis välke ja hääli ja mürinat ja maavärisemine ja suur rahesadu!

12Ja suur imetäht ilmus taevas: naine, rietatud päikesega ja kuu tema jalge all, ja temal peas pärg kaheteistkümnest tähest. 2Ta oli käima peal ja

Johannese ilmutus

kisendas lapsevaevas ja tal oli suur valu sünnitades. 3Ja teine imetäht ilmus taevas, ja vaata, suur tulipunane lohe, seitsme peaga ja kümne sarvega, ja ta peade peal seitse ehissidet. 4Tema saba pühkis ära kolmanda osa taevatahti ja viskas need maa peale. Ja lohe seisis naise ees, kes oli sünnitamas, et niipea kui ta on sünnitanud, neelata laps. 5Ja naine tõi ilmale poeglapse, kes peab raudkepiga karjatama kõiki paganrahvaid. Ja naise laps kisti Jumala ja Tema aujärje juurde. 6Ja naine põgenes kõrbe, kus temal oli Jumalast valmistatud ase, et teda seal toidetaks tuhat kakssada kuuskümmend päeva. 7Ja sõda tõusis taevas: Miikael ja tema Inglise sõdisid lohe vastu, ja lohe sõdis ja tema Inglise. 8Ja ta ei saanud võimust ja nende aset ei leitud enam taevast. 9Ja suur lohe, see vana madu, keda hüütakse Kuradiks ja Saatanaks, kes eksitab kogu maailma, visati maa peale, ja tema Inglise visati välja ühes temaga. 10Ja ma kuulsin suurt häält taevast ütlevat: „Nüüd on õnnistus ja vägi ja kuninglik valitsus saanud meie Jumala ja meelevald Tema Kristuse kätte, sest välja on visatud meie vendade süüdistaja, kes nende peale kaebab meie Jumala ees päevad ja ööd! 11Ja nemad on tema võitnud Talle vere tõttu ja oma tunnistuse sõna tõttu ega ole oma elu armastanud surmani. 12Seepärast olge väga rõõmsad, taevad, ja teie, kes seal sees elate! Häda maale ja merele, sest kurat on tulnud maha teie juurde ja tal on suur viha, sest ta teab, et tal on pisut aega!” 13Ja kui lohe nägi, et ta oli visatud maa peale, ta kiusas taga naist, kes oli ilmale toonud poeglapse. 14Ja naisele anti kaks suure kotka tiiba, et ta lendaks kõrbe oma paika, kus teda toidetakse aeg ja ajad ja pool aega eemal maa palge eest. 15Ja madu purskas oma suust vett naisele järele otsekuu jõge, et teda jõevooluga ära uhtuda. 16Aga maa aitas naist: maa avas oma suu ja neelas ära jõe, mille lohe oma suust välja ajas. 17Ja lohe sai vihaseks naise peale ja läks sõdima nendega, kes naise soost olid üle jäänud ja kes peavad Jumala käske ja kellel on Jeesuse tunnistus. 18 Ja ta jäi seisma mere liivale.

13Ja ma nägin metsalist tõusvat merest. Sel oli seitse pead ja kümme sarve ja tema sarvede peal kümme ehissidet ja tema peade peal Jumala pilkenimesid. 2Ja metsaline, keda ma nägin, oli pantri sarnane, ja tema jalad olid nagu karu jalad ja tema suu nagu lõukoera suu, ja lohe andis temale oma väe ja oma aujärje ja suure võimu. 3Ja ma nägin ühe tema peadest olevat nagu surmavalt haavatud; ja tema surmahaav paranes. Ja kogu ilmamaa imetles jälgides metsalist, 4ja nad kummardasid lohete, et ta metsalisele oli andnud selle võimu, ja kummardasid metsalist ning ütlesid: „Kes on metsalise sarnane ja kes suudab sõdida

tema vastu?” 5Ja temale anti suu rääkida suurustamise ja jumalapilke sõnu, ja temale anti meelevald tegutseda nelikümmend ja kaks kuud. 6Ja ta avas oma suu pilkamiseks Jumala vastu, et pilgata Tema nime ja tema telki, neid, kes taevas elavad. 7Ja temale anti võimetus pidada sõda pühadega ja nad ära võita; ja temale anti meelevald iga suguharu ja rahva ja keele ja rahvahõimu üle. 8Ja teda hakkavad kummardama kõik, kes maa peal elavad, kelle nimed maailma algusest ei ole kirjutatud tapetud Talle eluraamatusse. 9Kui kellelgi on kõrv, siis ta kuulgu! 10Kui keegi viib vangi, siis ta ise satub vangi; kui keegi tapab mõõgaga, siis tapetakse teda ennast mõõgaga. Siin on pühade kannatlikkus ja usk. 11Ja ma nägin teist metsalist tõusvat maa seest; ja sel oli kaks sarve otsekuu talle ja ta rääkis nagu lohe. 12Ja ta teeb kõik esimese metsalise võimuga tema ees. Ja ta teeb, et maa ja need, kes seal peal elavad, kummardavad esimest metsalist, kelle surmahaav oli paranenud. 13Ja ta teeb suuri tunnustähti, nõnda et ta inimeste ees laseb tuldkki tulla taevast alla maa peale. 14Ja ta eksitab neid, kes maa peal elavad, tunnustähtedega, mis temale on antud teha esimese metsalise ees, ning käsib neid, kes maa peal elavad, teha kuju metsalisele, kellel oli mõõga haav ja kes virgus ellu. 15Ja temale anti meelevald anda metsalise kujule vaim, et ka metsalise kuju räägiks ja teeks, et need, kes iialgi ei kummarda metsalise kuju, ära tapetaks. 16Ja tema teeb, et kõik, nii pisukesed kui suured, nii rikkad kui vaesed, nii vabad kui orjad, võtavad märki oma parema käe peale või oma otsaesisele, 17ja et ükski muu ei saa osta ega müüa kui aga see, kellel on see märk: metsalise nimi või tema nime arv. 18Siin on tarkus! Kellel on mõistust, see arvaku ära metsalise arv; sest see on inimese arv. Ja tema arv on kuussada kuuskümmend kuus.

14Ja ma nägin, ja vaata, Tall seisis Siioni mäel ja ühes Temaga sada nelikümmend neli tuhat, kellele oli otsaesisele kirjutatud Tema Isa nimi. 2Ja ma kuulsin häält taevast otsekuu hulga vete kohisemist ja nagu suure müristamise häält; ja häält, mida ma kuulsin, oli otsekuu kandlelööjate häält, kes löövad oma kandleid. 3Ja nemad laulsid uut laulu aujärje ees ja nende nelja olendi ja vanemate ees. Ja ükski ei võinud seda laulu õppida kui aga need sada nelikümmend neli tuhat, kes on ära ostetud ilmamaalt. 4Need on need, kes endid ei ole rüvetanud naistega, sest nad on neitsilikud; need on, kes Talle järgivad, kuhu Ta iganes läheb; need on inimeste seast ära ostetud esianniks Jumalale ja Tallele, 5ja nende suust ei ole leitud kavalust; nemad on veatud. 6Ja ma nägin teist Inglise lendavat kesktaeva kohal; sellel oli igavene Evangeelium, et armuõpetust kuulutada neile, kes

Johannese ilmutus

elavad maa peal, ja kõigile rahvahõimudele ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele. 7Ja ta ütles suure häälega: „Kartke Jumalat ja andke Temale austust, sest on tulnud Tema kohtutund, ja kummardage Teda, Kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veteallikad!” 8Ja veel teine Ingel järgnes temale ning ütles: „Langenud, langenud on suur linn Baabülön, kes oma hooruskiima viinaga on jootnud kõiki rahvaid!” 9Ja veel kolmas Ingel järgnes neile ning ütles suure häälega: „Kui keegi kummardab metsalist ja tema kuju ja võtab tema märgi oma otsaesisele või oma käe peale, 10siis see saab ka juua Jumala kange viha viinast, mis segamata on valatud Tema viha karikasse; ja Teda peab vaevatama tules ja väävliis pühade Inglise ees ja Talle ees. 11Ja nende valu suits tõuseb üles ajastute ajastuteni; ja ei ole rahu päevad ega ööd neil, kes kummardavad metsalist ja tema kuju ega neil, kes vastu võtavad tema nime märgi. 12Siin on pühade kannatlikkus; siin on need, kes peavad Jumala käske ja Jeesuse usku!” 13Ja ma kuulsin häält taevast ütlevat: „Kirjuta: õndsad on surnud, kes Issandas surevad nüüdsest peale; tõesti, ütleb Vaim, nad hingavad oma vaevadest, sest nende teod lähevad nendega ühes!” 14Ja ma nägin: vaata, valge pilv ja see, kes pilve peal istus, oli Inimese Poja sarnane; Temal oli kuldpärg peas ja terav sirp käes. 15Ja templist väljus teine Ingel ning hüüdis suure häälega sellele, kes istus pilve peal: „Pista sirp sisse ja põima, sest lõikuseaeg on tulnud, maa lõikus on ju valminud!” 16Ja see, kes istus pilve peal, laskis oma sirbi käia üle maa, ja maa lõigati paljaks. 17Ja teine Ingel väljus taeva templist, ja temalgi oli terav sirp käes. 18Ja veel teine Ingel väljus altarist, ja temal oli võimus tule üle. Ja ta hüüdis suure häälega sellele, kellel oli terav sirp käes, ning ütles: „Pista sisse oma terav sirp ja lõika maha maa viinapuu tarjad, sest selle kobarad on küpsed!” 19Ja Ingel laskis käia oma sirbi üle maa ja lõikas maa viinamäe paljaks ja viskas marjad Jumala kange viha suurde surutõrde. 20Ja surutõrt sõtkuti väljaspool linna, ja tõrrest jooksis verd välja hobuste valjastest saadik tuhat kuussada vagu maad!

15Ja ma nägin teist imetähte taevas, suurt ja imelist: seitse Inglise, kelle käes oli seitse viimset nuhtlust; sest nendega sai Jumala kange viha täielikuks. 2Ja ma nägin otsekui klaasmerd segatud tulega ja neid, kes olid võitnud metsalise ja ta kuju ja ta nime arvu, seisvat klaasmere ääres, Jumala kanded käes. 3Ja nad laulsid Jumala sulase Moosese laulu ja Talle laulu, öeldes: „Suured ja imelised on Sinu teod, Iouo Jumal, Kõigeväeline! Õiged ja tõelised on Sinu teed, Sa rahvaste Kuningas! 4Kes ei peaks kartma Sind, Iouo, ja andma austust Sinu nimele? Sest Sina üksi oled

püha; sest kõik paganad tulevad ja kummardavad Sind, sellepärast et Su õiged kohtuotsused on saanud avalikuks!” 5Ja pärast seda ma nägin: tunnistustelgi tempel taevas avati. 6Ja need seitse Inglise, kelle käes oli seitse nuhtlust, väljusid templist, rietatud puhta ja hiilgava lõuendiga ja rinde ümbert võõtatud kuldvööga. 7Ja üks neist neljast olendist andis seitsmele Inglisele seitse kuldkaussi täis kanget Jumala viha, kes elab ajastute ajastuteni. 8Ja tempel sai täis suitsu Jumala aust ja Tema väest, ja ükski ei võinud sinna templisse sisse minna enne kui oli täide saadetud seitsme Inglise seitse nuhtlust.

16Ja ma kuulsin suurt häält templis ütlevat seitsmele Inglisele: „Minge ja valage Jumala kange viha kausid välja maa peale!” 2Ja esimene läks ja valas oma kausi välja maa peale. Ja kurje ning ilgeid mädapaiseid tekkis inimeste külge, kellel oli metsalise märk ja kes kummardasid tema kuju. 3Ja teine Ingel valas oma kausi välja merre, ja see sai otsekui surnu vereks, ja suri iga elav hing, kõik, kes meres olid. 4Ja kolmas Ingel valas oma kausi välja jõgedesse ja veeallikasse, ja need said vereks. 5Ja ma kuulsin vete Inglise ütlevat: „Õige oled Sina, Kes oled ja Kes olid, ja Sina, Püha, et Sa nõnda oled kohut mõistnud! 6Sest nemad on pühade ja prohvetite verd valanud, ja verd oled ka Sina neile juua andnud; nad on seda väärt!” 7Ja ma kuulsin altarit ütlevat: tõesti, Iouo Jumal, Sa Kõigeväeline, tõelised ja õiged on Sinu kohtuotsused!” 8Ja neljas Ingel valas välja oma kausi päikese peale. Ja temale anti inimesi tulega kõrvetada. 9Ja suur kuumus kõrvetas inimesi ja nemad pilkasid Jumala nime, Kelle meelevalla all on need nuhtlused, ega parandanud meelt, et nad Temale oleksid austust andnud. 10Ja viies Ingel valas välja oma kausi metsalise aujärje peale. Ja tema kuningriik pimenes; ja nad närtsid oma keelt valu pärast 11ja pilkasid taeva Jumalat oma valude ja paisete pärast ega pöördunud oma tegudest. 12Ja kuues Ingel valas välja oma kausi suure Eufraati jõe peale, ja selle vesi kuivas ära, et tee oleks valmis kuningaile, kes tulevad päevatõusu poolt. 13Ja ma nägin lohe suust ja metsalise suust ja valeprohveti suust väljuvat kolm rüvedat vaimu otsekui konnad. 14Need on nimelt kuradite tunnustähti tegevad vaimud, kes lähevad välja kõige ilmamaa kuningate juurde neid koguma sõtta Kõigeväelise Jumala suureks päevaks. - 15Vaata, ma tulen kui varas! Önnis see, kes valvab ja hoiab oma riideid, et ta ei käiks alasti ja et ei nähtaks Tema häbi. - 16Ja need kogusid nad kokku ühte paika, mida heebrea keeles kutsutakse Harmagedooniks. 17Ja seitsmes Ingel valas oma kausi välja õhku, ja suur hääl kostis taeva templist aujärjelt ning ütles: „See on sündinud!” 18Ja sündis hääli ja müristamisi ja

Johannese ilmutus

välke ja tekkis suur maavärisemine, millist ei ole olnud sest ajast, kui inimesi on olnud maa peal; säärane suur maavärisemine oli see. 19Ja suur linn jagunes kolmeks osaks, ja paganrahvaste linnad langesid. Ja suurt Baabülioni tuletati meelde Jumala ees, et Jumal annaks temale oma raevuviina karika. 20Ja kõik saared põgenesid ja mägesid ei leidunud enam. 21Ja suuri raheteri, talendiraskusi, tuli taevast maha inimeste peale. Ja inimesed pilkasid Jumalat rahe nuhtluse pärast; sest selle nuhtlus oli väga vali.

17Siis tuli üks seitsmest Inglise, kelle käes olid need seitse kausi, ja kõneles minuga ning ütles: „Tule, ma tahan sulle näidata suure hooa nuhtlemist, kes istub suurte vete peal, 2kellega on hooranud ilmamaa kuningad ja kelle hooruse viinast on ilmamaa elanikud joobnuks saanud!” 3Ka tema viis mind vaimus ära kõrbe. Seal ma nägin naist istuvat helkjaspunase metsalise seljas, kes oli täis pilkenimesid ja kellel oli seitse pead ja kümme sarve. 4Ja naine oli rietatud purpuriga ja helkjaspunase riidega ning ehitud kulla ja kalliskivide ja pärlitega, ja temal oli käes kuldkarikas täis jälkusi ja oma hooruse saasta. 5Ja tema otsaesisele oli kirjutatud nimi, saladus: „Suur Baabülön, ilmamaa hoorade ja jälkuste emal!” 6Ja ma nägin naise olevat joobnud pühade verest ja Jeesuse tunnistajate verest. Ja ma imestasin üliväga teda nähes. 7Ja Ingel ütles mulle: „Mispärast sa imestad? Ma ütlen sulle saladuse naisest ja metsalistest, kes naist kannab ja kellel on seitse pead ja kümme sarve. 8Metsaline, keda sa nägid, on olnud, ja teda ei ole enam; aga ta tuleb sügavusest üles ja läheb hukatusse; ja ilmamaa elanikud, kelle nimed ei ole kirjutatud eluraamatusse maailma asutamisest alates, imestavad metsalist nähes, sest ta oli ja teda ei ole, aga ta tuleb jälle! 9Siia kuulub mõistus, millel on tarkust. Need seitse pead on seitse mäge, millel naine istub, ja on seitse kuningat: 10viis on neist langenud, üks on alles, ja teine ei ole veel tulnud. Kui ta tuleb, peab ta jääma natukeseks ajaks. 11Ja metsaline, kes on olnud ja keda ei ole enam, on ise kaheksas ja ühtlasi üks neist seitsmest, ja ta läheb hukatusse. 12Ja need kümme sarve, mis sa nägid, on kümme kuningat, kes ei ole veel saanud valitsust, aga nad saavad võimu kui kuningad üheks tunniks ühes metsalisega. 13Neil on üks ja sama nõu, ja nad annavad metsalise kätte oma väe ja võimu. 14Nemad hakkavad sõdima Tallega, ja Tall võidab nad ära, sest Tema on isandate Isand ja kuningate Kuningas, ja ühes Temaga võidavad need, kes on kutsutud ja valitud ja ustavad!” 15Ja ta ütles mulle: „Veed, mis sa nägid seal, kus hoor istub, on rahvad ja rahvahulgad ja rahvahõimud ja keeled. 16Ja need kümme sarve, mis sa nägid, ja

metsaline, need vihkavad hooa ja teevad tema puupaljaks ja alasti ja söövad tema liha ja põletavad ta ära tulega. 17Sest Jumal on neile andnud südamesse teha Tema nõu järgi ja heita ühte nõusse ning anda Oma kuninglik valitsus metsalise kätte, kuni täituvad Jumala sõnad. 18Ja naine, keda sa nägid, on suur linn, kelle käes on valitsus ilmamaa kuningate üle!”

18Pärast seda ma nägin teist Inglise taevast maha tulevat, ja temal oli suur meeleväld; ja ilmamaa läks valgeks tema auhülgusest. 2Ja tema hüüdis võimsa häälega ning ütles: „Langenud, langenud on suur Baabülön ja on saanud kurjade vaimude eluasemeks ja kõigi rüvedate vaimude ulaluseks ja kõigi rüvedate ja vihatud lindude pesapaigaks! 3Sest tema hooruskiima viina on joonud kõik rahvad, ja ilmamaa kuningad on temaga hooranud ja ilmamaa kaupmehed on tema liiast toredusest rikkaks saanud!” 4Ja ma kuulsin teist häält taevast ütlevat: „Minge välja temast, Minu rahvas, et te ei saaks tema pattude osaliseks ja et teid ei tabaks tema nuhtlused! 5Sest tema patud on ulatunud taevani ja Jumal on tuletanud meelde tema ülekohtused teod. 6Makske temale kätte, nõnda nagu tema on kätte maksnud, ja tasuge temale kahekordselt tema tegusid mööda; karikasse, mille tema on täis valanud, valage temale kahekordselt; 7nü palju kui tema on ülistanud iseennast ja taga ajanud toredust, niisama palju tehke temale piina ja leina. Sest ta ütleb oma südames: ma istun kui kuninganna ega ole lesk ega saa kunagi näha kurvastust! 8Sellepärast tulevad ühel päeval tema nuhtlused: surm ja lein ja nälg, ja ta põletatakse ära tulega, sest vägev on Issand Jumal, kes on mõistnud kohut tema üle! 9Ja teda uluvad taga ja kaebavad ilmamaa kuningad, kes temaga on hooranud ja toredasti elanud, kui nad näevad tema põlemise suitsu, 10hirmu pärast tema piina ees kaugel seistes ning öeldes: „Häda, häda, Baabülön, sa suur linn, sa vägev linn, sest ühe silmapilguga on su kohus tulnud!” 11Ja ilmamaa kaupmehed nutavad ja leinavad tema pärast, sest keegi ei osta enam nende kaupa: 12ei kaubaks toodud kulda, ei hõbedat, ei kalliskive, ei pärleid, ei kallist lõuendit, ei purpurit, ei siidi, ei helkjaspunast riidet, ei mingisugust healõhnalist puud, ei mingisugust elevandiluust riista ega mingisugust kallimast puust riista, ei vasest, ei rauast ega marmorkivist riista, 13ei kaneeli, ei juukseväidet, ei suitsutusrohete, ei salvi, ei viirukit, ei viina, ei õli, ei peenikest jahu, ei nisu, ei veiseid, ei lambaid, ei hobuseid, ei tõldu, ei orje ega inimhingi! 14Ja puuvili, mida su hing ihaldas, on su käest ära läinud, ja kõik, mis lihav ja läikiv, on su käest ära läinud, ja seda sa enam ei leia! 15Nende asjade kaupmehed, kes selle linna kaudu

Johannese ilmutus

rikkaks said, seisavad kaugel hirmu pärast tema piina ees, nuttes ja leinates, 16ja ütlevad: „Häda, häda, sa suur linn, kes olid riietatud kalli lõuendi ja purpuri ja helkjaspunase riidega ning olid ilustatud kulla ja kalliskivide ja pärlitega, sest ühe silmapilguga on nii suur rikkus hävitatud!” 17Ja kõik tüürimehed ja kõik rannasõidu-laevnikud ja meremehed ja kõik, kes merel sõidavad, seisid eemal 18ja kisendasid, kui nad nägid tema põlemise suitsu, ning ütlesid: „Kes on selle suure linna sarnane?” 19Ja nad puistasid põrnu pea peale ja kisendasid nuttes ja leinates ning ütlesid: „Häda häda, sa suur linn, kelle varaga on rikkaks saanud kõik, kellel oli laevu merel — ühe silmapilguga on ta hävitatud!” 20Rõõmutsege temast, taevast ja pühad ja Apostlid ja prohvetid! Sest Jumal on teie kohtu mõistnud tema kätte! 21Ja üks tugev Ingel tõstis kivi, nagu suure vesikivi, ja viskas selle merre, öeldes: „Nõnda visatakse suur linn Baabülön äkitselt ära ja teda ei leita enam! 22Su sees ei ole enam kuulda kandlelööjate ja mängumeeste ja vileajajate ja pasunapuhujate häält ega leidu sinus enam ühtki ametimeest; ja enam ei kosta su sees veski mürin; 23su sees ei paista enam küünlavalgus, ei ole enam kuulda peigmehe ega pruudi häält su sees! Sest sinu kaupmehed olid maa suured isandad, sinu nõidusega on kõik rahvad viidud eksitusse! 24Temast on leitud prohvetite ja pühade verd ja kõikide verd, kes on tapetud maa peal!”

19Pärast seda ma kuulsin otsekuul hulga rahva suurt häält taevast ütlevat: „Halleluuja! Õnnistus ja austus ja vägi olgu meie Jumalale! 2Sest tõelised ja õiged on Tema kohtud, et Ta on kohut mõistnud suure hoora üle, kes rikkus ilmamaa oma hooraeluga, ja on Oma sulaste vere temale kätte maksnud!” 3Ja nad ütlesid teist korda: „Halleluuja!” Ja tema suits tõuseb üles ajastute ajastuteni. 4Ja need kakskümmend neli olendit heitsid maha ja kummardasid Jumalat, kes aujärjel istub ja ütlesid: „Aamen, halleluuja!” 5Ja aujärjelt kostis hääl, mis ütles: „Kiitke meie Jumalat, kõik Tema sulased, kes Teda kardate, nii pisukesed kui suured!” 6Ja ma kuulsin otsekuul hulga rahva häält ja otsekuul suurte vete kohinat ja otsekuul kange pikse müristamist, ütlevat: „Halleluuja! Sest Iouo, meie Kõigeväeline Jumal, on võtnud kuningliku valitsuse Oma kätte! 7Rõõmutsegem ja hõisakem ning andkem Temale austust! Sest Talle pulmad on tulnud ja Tema naine on ennast valmistanud! 8Ja naisele anti riietumiseks hiilgav ja puhas lõuend. See lõuend on pühade õiged teod!” 9Ja Ingel ütles mulle: „Kirjuta: õndsad on need, kes Talle pulma õhtusöömaajale on kutsutud!” Ja tema ütles veel mulle: „Need on tõelised Jumala sõnad!” 10Ja ma heitsin maha tema jalge ette, et

teda kummardada, aga tema ütles mulle: „Vaata, ära tee seda! Ma olen sinu ja nende su vendade kaassulane, kellel on Jeesuse tunnistus. Kummarda Jumalat, sest Jeesuse tunnistus on prohvetikuulutamise vaim!” 11Ja ma nägin taeva avatud, ja vaata: valge hobune! Ja Selle nimi, Kes tema seljas istus, on Ustav ja Tõeline, ja Tema mõistab kohut ja sõdib õiguses. 12Aga Tema silmad olid tuleleek ja Temal oli peas palju ehissidemeid; ja Temale oli kirjutatud nimi, mida ei tea keegi muu kui Tema Ise. 13Ja Temal oli seljas verega kastetud kuub ja Tema nimeks on pandud Jumala Sõna. 14Ja sõjaväed taevast järgisid Teda valgete hobuste seljas ja olid riietatud valge ja puhta lõuendiga. 15Ja Tema suust tuli välja terav mõök, et sellega lüüa rahvaid. Ja Tema Ise karjatab neid raudkepiga. Ja Ta ise sõtkub kõigeväelise Jumala tulise viha viina surutõrt. 16Ja Temale on Tema kuue ja puusa peale kirjutatud nimi: „Kuningate Kuningas ja isandate Issand!” 17Ja ma nägin üht Inglit seisvat päikeses ja see kisendas suure häälega ning hüüdis kõigile kesktaeva kohal lendavaile lindudele: „Tulge ja lennake kokku suurele Jumala söömaajale 18sööma kuningate liha ja ülemate pealikute liha ja vägevate liha ja hobuste ja nende seljas istujate liha ja kõigi vabade ja orjade ja pisukeste ja suurte liha!” 19Ja ma nägin metsalist ja ilmamaa kuningaid ja nende sõjaväge olevat kogunenud sõda pidama Sellega, Kes istus hobuse seljas, ja Tema sõjaväega. 20Ja metsaline võeti kinni ja temaga ühes valeprohvet, kes tema ees oli teinud oma imeteod, millega ta oli eksitanud neid, kes metsalise märgi olid vastu võtnud ja kes kummardasid tema kaju. Nad mõlemad visati elusalt tulejärve, mis põleb väävliga. 21Ja teised tapeti mõõgaga, mis lähtus Selle suust, Kes istus hobuse seljas. Ja kõigi lindude kõhud said täis nende lihast.

20Ja ma nägin Inglise taevast maha tulevat; sellel oli sügaviku võti ja suured ahelad käes. 2Ja ta võttis kinni lohe, vana mao, see on Kuradi ehk Saatana, ja sidus ta ahelaisse tuhandeks aastaks 3Ja heitis ta sügavikku ja pani ta luku taha ja vajutas pealepoole teda pitseri, et ta enam ei eksitaks rahvaid, kuni need tuhat aastat otsa saavad. Pärast seda peab teda natukeseks ajaks lahti lastama. 4Ja ma nägin aujärgi ja neid, kes nendel istusid; ja kohus anti nende kätte; ja ma nägin nende hingi, kelle pead olid ära raiutud Jeesuse tunnistuse ja Jumala sõna pärast ja kes ei olnud kummardanud metsalist ega tema kaju ega olnud võtnud tema märki oma otsaesisele ja oma käe peale. Ja nad virgusid ellu usus ja valitsesid kuningikult ühes Kristusega tuhat aastat. 5Aga muud surnud ei elustunud mitte, kuni need tuhat aastat otsa

Johannese ilmutus

saavad. See on esimene ülestõusmine. 6Õnnis ja püha on see, kellel on osa esimesest ülestõusmisest; nende üle ei ole teisel surmal meeleva, vaid nad peavad olema Jumala ja Kristuse preestrid ja valitsema kuninglikult ühes Temaga need tuhat aastat. 7Ja kui need tuhat aastat täis saavad, siis lastakse saatan lahti oma vangist. 8Ja ta läheb välja eksitama rahvaid, kes elavad ilmamaa neljas nurgas, Googi ja Maagoogi, neid sõtta koguma. Nende arv on nagu mereäärne liiv! 9Ja nad tulid üles ilmamaa legendikule ja piirasid ümber pühade leeri ja armastatud linna. Siis langes tuli taevast maha ja sõi nad ära! 10Ja kurat, kes neid eksitas, heideti tule ja väävlj järve, kus on ka metsaline ja valeprohvet. Ja neid vaevatakse päevad ja ööd ajastute ajastuteni! 11Ja ma nägin suurt valget aujärge ja Seda, Kes sellel istub, Kelle palge eest põgenesid maa ja taevas, ja neile ei leitud aset. 12Ja ma nägin surnuid, suuri ja pisukesi, seisvat aujärje ees, ja raamatud avati. Ja teine raamat avati, see on eluraamat. Ja surnutele mõisteti kohut sedamööda kuidas raamatuisse oli kirjutatud, nende tegude järgi. 13Ja meri andis tagasi need surnud, kes temas olid, ja surm ja surmavald andsid tagasi surnud, kes neis olid, ja igäühele mõisteti kohut tema tegude järgi. 14Ja surm ja surmavald heideti tulejärve! See on teine surm, tulejärve. 15Ja keda ei leitud kirjutatud olevat eluraamatusse, heideti tulejärve!

21Ja ma nägin uut taevast ja uut maad; sest esimene taevas ja esimene maa olid kadunud ja merd ei olnud enam. 2Ja ma nägin püha linna, uut Jeruusalemma, taevast Jumala juurest maha tulevat, valmistunud otsekui pruut, kaunistatud oma mehele. 3Ja ma kuulsin suurt häält aujärjelt ütlevat: „Vaata, Jumala telk on inimeste juures! Ja Tema asub nende juurde elama ja nemad on Tema rahvad ja Jumal Ise on nendega. 4Ja Tema pühib ära kõik pisarad nende silmist, ja surma ei ole enam ega leinamist ega kisendamist ega vaeva ei ole enam. Sest endised asjad on möödunud!” 5Ja Kes aujärjel istus, ütles: „Vaata, Ma teen kõik uueks!” Ja Ta ütles: „Kirjuta, sest need sõnad on ustavad ja tõelised!” 6Ja Ta ütles mulle: „See on sündinud! Mina olen A ja O, algus ja ots. Mina annan sellele, kellel on janu, eluvee allikast ilma hinnata. 7Kes võidab, see pärib selle, ja Mina olen temale Jumalaks ja tema on Minule pojaks. 8Aga argade ja uskmatute ja jälkide ja tapjate ja hoorajate ja nõidade ja ebajumalateenijate ja kõigi valelike osa on tule ja väävljiga põlevas järves! See on teine surm.” 9Ja minu juurde tuli üks seitsmest Inglise, kelle käes olid need seitse kaussi, täis seitset viimset nuhtlust; ja ta rääkis minuga ning ütles: „Tule, ma näitan sulle mõrsjat, Talle naist!” 10Ja tema kandis mind vaimus suure ja kõrge mäe

otsa ja näitas mulle linna, püha Jeruusalemma, mis oli maha tulemas taevast Jumala juurest 11ja millel on Jumala auhiilgus; ja tema valgus on kõige kallima kivi sarnane, otsekui jaspiskivi, mis hiilgab nagu mägikristall. 12Linnal on suur ja kõrge müür ja kaksteist väravat ja väravate peal kaksteist Inglise; ja väravate peale on kirjutatud nimed. Need on kaheteistkümne Iisraeli laste suguharu nimed. 13Ida pool on kolm väravat, põhja pool kolm väravat, lõuna pool kolm väravat, lääne pool kolm väravat. 14Ja linna müüri on kaksteist aluskivi ja nende peal Talle kaheteistkümne Apostli nimed. 15Ja sellel, kes minuga rääkis, oli käes kuldpilliroog, et mööta linna ja tema väravaid ja tema müüri. 16Ja linn on nelinurkne ja tema pikkus on nüsama suur kui tema laius. Ja ta möötis linna pillirooga kaksteist tuhat vagu. Tema pikkus ja laius ja kõrgus on võrdsed. 17Ja ta möötis tema müüri — sada nelikümmend neli küünart, inimese möödu järgi, mis on Inglise mööt. 18Ja tema müüri alusehitus oli jaspiskivist ja linn puhtast kullast, selge klaasi sarnane. 19Ja linna müüri aluskivid olid ehitatud kõiksuguste kalliskividega. Esimene aluskivi oli jaspis, teine safiir, kolmas kaltsedoon, neljas smaragd, 20viies sardoniks, kuues sardon, seitsmes krüsoliit, kaheksas berüll, üheksas topaas, kümnes krüsopraas, üheteistkümnes hüatsint, kaheteistkümnes ametüst. 21Ja need kaksteist väravat olid kaksteist pärlit: iga värav oli ühest pärlist ja linna tänav selgest kullast otsekui läbipaistev klaas. 22Ja templit ma seal ei näinud, sest Iouo, kõigeväeline Jumal, on tema tempel, ja Tall. 23Ja linnale ei ole tarvis päikest ega kuud, et need seal paistaksid; sest Jumala auhiilgus valgustab teda ja tema lamp on Tall. 24Ja rahvad hakkavad käima tema valguses, ja ilmamaa kuningad toovad sinna oma auhiilguse. 25Ja tema väravaid ei suleta päeval, aga ööd seal ei olegi. 26Ja rahvaste auhiilgus ja kallisarvad tuuakse sinna sisse. 27Aga sinna sisse ei pääse midagi, mis ei ole puhas, ei keegi, kes teeb jälkusi ja valet, vaid üksnes need, kes on kirjutatud Talle eluraamatusse.

22Ja ta näitas mulle puhast eluveejõge, selget nagu mägikristall. See voolas välja Jumala ja Talle aujärjest. 2Keset linna tänavat ja mõlemal pool jõge oli elupuu; see kandis vilja kaksteist korda, igas kuus andes oma vilja. Ja puu lehed tulid terviseks rahvastele. 3Ja midagi neetut ei ole enam. Ja Jumala ja Talle aujärg on siis seal, ja Tema sulased teenivad Teda. 4Ja nad näevad Tema palet, ja Tema nimi on nende otsaesisel. 5Ja ööd ei ole enam, ja neile ei ole vaja lambivalgust ega päevavalget, sest Iouo Jumal valgustab neid, ja nemad valitsevad ajastute ajastuteni. 6Ja Ta ütles mulle: „Need on ustavad ja tõelised sõnad! Ja

Johannese ilmutus

Iouo, prohvetite hingede Jumal, on läkitanud Oma Inglise Oma sulastele näitama, mis peab varsti sündima. 7Ja vaata, Ma tulen nobedasti! Önnis see, kes peab selle raamatu ennustuse sõnu!" 8Ja mina, Johannes, olen see, kes seda kuulis ja nägi. Ja kui ma seda olin kuulnud ja näinud, ma heitsin maha, kummardama Inglise jalgade ette, kes mulle seda näitas. 9Ja ta ütles mulle: „Vaata, ära tee seda! Sest ma olen sinu ja su vendade, prohvetite ja nende kaassulane, kes selle raamatu sõnu peavad. Kummarda Jumalat!" 10Ja ta ütles mulle: „Ära pane pitsoriga kinni selle raamatu ennustussõnu, sest aeg on ligidal! 11Kes ülekohut teeb, tehku veel ülekohut, ja kes on rüve, see rüvetugu veel enam; aga kes on õige, tehku veel õigust, ja kes on püha, see pühitsegu ennast veel enam! 12Vaata, Ma tulen pea, ja Mu palk on Minuga tasuda kätte igäühele nõnda nagu tema tegu on! 13Mina olen A ja O, Esimene ja Viimne, algus ja ots! 14Öndsad need, kes oma rüüd pesevad, et neil

oleks meelevald süüa elupuust ja väravaist linna sisse minna! 15Väljaspool on koerad ja nõiad ja hoorajad ja tapjad ja ebajumalateenijad ja kõik, kes valet armastavad ja teevad. 16Mina, Jeesus, läkitan Oma Inglise teile seda tunnistama kogudustes! Mina olen Taaveti juur ja sugu, helkjas koidutäht!" 17Ja Vaim ja pruut ütlevad: „Tule!" Ja kes seda kuuleb, öelgu: „Tule!" Ja kellel on janu, tulgu; ja kes tahab, võtku eluvett ilma hinnata! 18Mina tunnistan kõikidele, kes kuulevad selle raamatu ennustussõnu: kui keegi neile midagi juurde lisab, siis paneb Jumal tema peale nuhtlused, mis selles raamatus on kirja pandud! 19Ja kui keegi võtab midagi ära selle prohvetiraamatu sõnadest, siis Jumal võtab ära tema osa elupuust ja pühast linnast, millest on kirjutatud selles raamatus! 20Tema, kes seda tunnistab ütleb: „Tõesti, Mina tulen varsti!" Aamen, tule, Issand Jeesus! 21Issanda Jeesuse Kristuse arm olgu kõikidega! Aamen.